

[Domovská Stránka](#) > ... > [Peniaze/peňažné Pohľadávky](#) > [Platobná Neschopnosť](#) > Spain

Platobná neschopnosť

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Španielsko

1 Proti komu je možné podať návrh na začatie insolvenčného konania?

Insolvenčné konanie sa vzťahuje rovnako na dlžníkov podľa občianskeho práva, ako aj podnikateľov bez ohľadu na to, či ide o fyzické alebo právnické osoby.

Túto oblasť upravujú pravidlá stanovené v prepracovanom znení zákona o konkurze (*Texto Refundido de la Ley Concursal*), schváleného kráľovským legislatívnym dekrétom č. 1/2020 (*Real Decreto Legislativo 1/2020*) z 5. mája 2020. Zákonom č. 16/2022 z 5. septembra 2022 sa do španielskeho insolvenčného práva zaviedli zmeny na účely transponovania smernice (EÚ) 2019/1023 o rámcoch preventívnej reštrukturalizácie, o oddžnení a diskvalifikácii a o opatreniach na zvýšenie účinnosti týchto konaní.

Aké typy insolvenčného konania sa stanovujú v španielskom práve?

V rámci nových insolvenčných pravidiel sa stanovujú tri typy insolvenčného konania:

1. konkurz (*concurso de acreedores*), ktorý sa upravuje v knihe I prepracovaného znenia zákona o konkurze;
2. reštrukturalizácia dlhu (*reestructuración de deudas*) vrátane možnosti predchádzajúceho upozornenia na začiatok rokovaní, ako sa stanovuje v knihe II;
3. osobitné konanie pre mikropodniky upravené v knihe III.

Aké sú požiadavky na začatie insolvenčného konania podľa knihy I?

Za platobne neschopného môže byť vyhlásený každý dlžník, či už ide o fyzickú osobu (vrátane maloletých osôb alebo osôb nespôsobilých na právne úkony), alebo o právnickú osobu, podnikateľa alebo spotrebiteľa, hoci v zákone sa stanovujú určité špecifikácie týkajúce sa druhu dotknutého dlžníka. Napríklad osobitné konanie pre mikropodniky sa týka dlžníkov, ktorí sú fyzickými alebo právnickými osobami venujúcimi sa podnikaniu alebo profesijnej činnosti a ktorí spĺňajú určité požiadavky (článok 685).

Právnické osoby sa môžu vyhlásiť za insolventné, aj keď sú v likvidácii. Nezáleží na tom, či sú súčasťou skupiny spoločností, keďže za insolventné možno vyhlásiť jednu alebo viacero spoločností, ktoré tvoria túto skupinu, ale nie skupinu samu osebe.

Insolvenčné konanie sa môže vyhlásiť v súvislosti s dedičstvom, pokiaľ nebolo prijaté bezpodmienečne.

Orgány, ktoré predstavujú územnú organizáciu štátu, subjekty verejného sektora a iné verejnoprávne subjekty nemožno vyhlásiť za insolventné.

2 Aké sú podmienky na začatie insolvenčného konania?

Podmienky na vyhlásenie insolvenčného konania:

V zákone sa stanovujú určité subjektívne a objektívne podmienky, ktoré musia byť splnené na účely vyhlásenia insolvenčného konania:

A) Subjektívna podmienka (článok 1): insolvenčné konanie (konkurz, reštrukturalizáciu, osobitné konanie pre mikropodniky) môže využiť každý dlžník, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu, podnikateľa alebo spotrebiteľa.

Orgány, ktoré predstavujú územnú organizáciu štátu, subjekty verejného sektora a iné verejnoprávne subjekty nemožno vyhlásiť za insolventné.

B) Objektívna podmienka: platobná neschopnosť dlžníka vymedzená ako aktuálna alebo bezprostredne hroziaca neschopnosť riadne splácať svoje záväzky, ak sa očakáva, že nebude schopný platby do troch mesiacov (článok 2). Postup reštrukturalizácie možno použiť aj v prípade, že platobná neschopnosť pravdepodobne nastane v najbližších dvoch rokoch (článok 585).

Strany, ktoré môžu podať návrh na začatie insolvenčného konania

Požiadavky na podanie návrhu na začatie insolvenčného konania sa líšia podľa toho, či návrh podáva dlžník alebo veriteľia.

Ak návrh na začatie insolvenčného konania podá dlžník (dobrovoľný konkurz), musí súdu odôvodniť, že sa v súčasnosti nachádza v situácii platobnej neschopnosti alebo mu takáto situácia hrozí, t. j. že nemôže riadne splácať svoje záväzky. Ak je platobná neschopnosť aktuálna, dlžník musí podať návrh na insolvenčné konanie do dvoch mesiacov od chvíle, keď sa o svojej platobnej neschopnosti dozvie, alebo od chvíle, keď sa o nej mal dozvedieť.

K návrhu musia dlžníci predložiť určité dokumenty, ako je napríklad správa o ich hospodárskej činnosti, inventúra majetku, zoznam veriteľov s úverovými zárukami, zoznam zamestnancov a ich účty, ak ich dlžníci musia viesť.

Dlžníci, ktorými môžu byť fyzické alebo právnické osoby, musia podať návrh na insolvenčné konanie v prípade, keď sú v stave aktuálnej platobnej neschopnosti, ktorou sa rozumie situácia, keď osoba nemôže riadne splácať svoje záväzky. Na druhej strane, ak hrozí platobná neschopnosť (ešte neexistuje, ale očakáva sa), dlžníci majú jednoducho nárok podať návrh na vyhlásenie konkurzu.

Podanie návrhu obchodnému súdu (*juzgado de lo mercantil*) musí byť v súlade s určitými povinnými požiadavkami stanovenými v článkoch 6 a 7 prepracovaného znenia zákona o konkurze: správa o finančnej a právnej histórii dlžníka; informácia o tom, či vykonáva nejakú hospodársku činnosť; ak ide o právnickú osobu, musí uviesť svojich akcionárov, správcov alebo likvidátorov a štatutárneho audítora; inventúra majetku a práv s príslušnými informáciami na ich identifikáciu; abecedný zoznam veriteľov s uvedenou adresou, výškou a splatnosťou pohľadávok a existujúcimi zárukami; prípadne zoznam zamestnancov; ak má dlžník povinnosť viesť účtovníctvo, musí predložiť účtovné knihy, a ak patrí do skupiny spoločností, musí túto skutočnosť uviesť a predložiť konsolidovanú účtovnú závierku skupiny.

Dlžníci majú povinnosť spolupracovať so sudcom povereným insolvenčným konaním a so správcami nielen pasívne podriaďovaním sa požiadavkám, ktoré sa im kladú, ale aj aktívne prostredníctvom oznamovania všetkých dôležitých informácií. Táto povinnosť sa týka aj povinnosti dostaviť sa (pred súd a pred správcov), spolupracovať a informovať. Tieto povinnosti sa vzťahujú na dlžníkov, ktorými sú fyzické osoby a štatutárni alebo faktickí zástupcovia právnických osôb, bez ohľadu na to, či túto úlohu plnia v súčasnosti alebo v predchádzajúcich dvoch rokoch. Nesplnenie tejto povinnosti vedie k predpokladu úmyselného pochybenia alebo hrubej nedbanlivosti na účely vyhlásenia, že je insolventnosť trestná (v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje oddiel o trestnej zodpovednosti; t. j. z dôvodu schválenia škodlivej dohody alebo začatia likvidačného konania).

Dlžníka možno vyhlásiť za zodpovedného za platobnú neschopnosť a pokutovať ho. Jedným z účelov insolvenčného konania je analyzovať príčiny platobnej neschopnosti, a najmä to, či k nej prispelo správanie dlžníka či iných osôb, ktoré sú s ním spojené priamo alebo nepriamo, alebo ju zhoršilo. To znamená objasniť príslušné záväzky s použitím tabuľky sankcií uvedenej v článkoch 455 a 456 prepracovaného znenia zákona o konkurze.

Začatie konania a čas jeho začatia:

Sudca musí preskúmať predloženú dokumentáciu a v prípade, ak je platobná neschopnosť alebo bezprostredne hroziaca platobná neschopnosť odôvodnená, musí dlžníka vyhlásiť za insolventného ku dňu podania návrhu alebo od nasledujúceho dňa. Ak predložená dokumentácia nie je úplná, sudca môže povoliť jedno obdobie trvajúce päť dní na jej doplnenie.

Insolvenčné konanie môže takisto navrhnuť ktorýkoľvek veriteľ, pričom v takom prípade ide o tzv. nútený konkurz (*concurso necesario*). Veritelia, ktorí podajú návrh na vyhlásenie konkurzu, musia doložiť, že sa dlžník nachádza v situácii platobnej neschopnosti, a musia predložiť dôkaz, že voči dlžníkovi bol vystavený exekučný titul, v ktorom sa uvádza, že na splatenie dlhu nebol získaný dostatočný majetok, alebo musia doložiť určité skutočnosti, na základe ktorých možno predpokladať platobnú neschopnosť, napríklad: dlžník vo všeobecnosti prestal uhrádzať záväzky; existencia rozsiahleho zablokovania majetku dlžníka; náhle skrývanie alebo likvidácia majetku, prípadne neuhradenie určitých dlhov (daní, sociálneho zabezpečenia, nárokov pracovníkov).

Ak insolvenčné konanie navrhne veriteľ, súd si predvolá dlžníka a umožní mu, aby sa proti vyhláseniu konkurzu bránil. V takýchto prípadoch sudca zvolá pojednávanie, na ktorom strany sporu môžu s určitými obmedzeniami predkladať dôkazy, a sudca musí rozhodnúť, či je dlžník v súčasnosti insolventný, a v prípade potreby musí vyhlásiť konkurz. Konanie sa začne aj vtedy, keď dlžník prijme vyhlásenie konkurzu, nenamieta proti nemu alebo keď sa nedostaví na pojednávanie.

Dlžníci, ktorými sú fyzické osoby, ktoré sa nachádzajú v situácii platobnej neschopnosti alebo ktorým bezprostredne hrozí platobná neschopnosť a ktorých záväzky sa odhadujú najviac na päť miliónov eur, môžu požiadať o postup na uzatvorenie *dohody o mimosúdnom vyrovnaní*. Tento postup môžu využiť aj právnické osoby, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v článku 631 prepracovaného znenia zákona o konkurze.

Rozhodnutie o začatí insolvenčného konania nadobúda účinnosť okamžite po jeho vydaní, a to aj v prípade podania odvolania.

Zverejnenie vyhlásenia konkurzu:

Vyhlásenie konkurzu sa musí zverejniť, pokiaľ možno prostredníctvom elektronických médií, a výťah z rozhodnutia sa musí uverejniť v štátnom úradnom vestníku, hoci sudca môže nariadiť, aby sa zverejnil vo viacerých médiách, ak to považuje za nevyhnutné.

Predbežné opatrenia:

Na žiadosť osoby, ktorá podala návrh na insolvenčné konanie, a v náležitých prípadoch po poskytnutí záruky na krytie prípadných záväzkov, keď sudca prijme návrh, môže prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie, aby sa s majetkom dlžníka nemohlo nakladať, a to spôsobom stanoveným v rámci všeobecného procesného práva.

3 Ktorý majetok tvorí súčasť konkurznej podstaty? Ako sa nakladá s majetkom, ktorý dlžník nadobudne alebo mu prípadne po začatí insolvenčného konania?

Majetok, ktorý tvorí súčasť konkurznej podstaty

Všetok majetok a práva, ktoré sú vo vlastníctve dlžníka v čase vyhlásenia konkurzu, sú súčasťou konkurznej podstaty alebo „majetku, ktorého sa týka konanie“, ako aj všetok majetok a práva, ktoré dlžník nadobudol alebo ktoré získal späť v priebehu konania. Výnimku predstavuje majetok, ktorý sa v právnom poriadku označuje ako majetok, na ktorý sa nevzťahuje zablokovanie.

Veritelia s prednostným právom na lode alebo lietadlá, môžu tento majetok oddeliť od konkurznej podstaty prostredníctvom opatrení, ktoré umožňujú odvetvové právne predpisy.

V prípade insolvenčného konania s dlžníkmi, ktorými sú fyzické osoby v manželskom zväzku, ich samostatné aktíva budú súčasťou majetku, ktorého sa týka konanie, a v prípade, ak majú dohodu o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, súčasťou konkurznej podstaty bude aj spoločný majetok manželov, ak je tento majetok potrebný na krytie dlžníkových záväzkov.

Dlžník počas insolvenčného konania nemusí prerušiť svoju činnosť a môže pokračovať v prevádzke svojej spoločnosti, a to v súlade s dohodou týkajúcou sa povolenia alebo pozastavenia jeho právomocí. Vo všeobecnosti je povolenie správcom potrebné na účely správy majetku alebo nakladania s ním v prípadoch dohľadu nad právomocami dlžníka, je však možné povoliť určité konanie všeobecnej povahy, ak predstavuje súčasť bežných činností spoločnosti. V zásade platí, že až do schválenia dohody s veriteľmi alebo do začiatku likvidačného konania nemožno bez povolenia sudcu zaťažiť majetok s cieľom financovať insolventnú spoločnosť. V nasledujúcej časti sa vysvetľujú opatrenia na pozastavenie právomocí dlžníka alebo dohľad na nimi.

Polovica financovania prostredníctvom nového hotovostného príjmu v kontexte refinancovania sa považuje za pohľadávku voči konkurznej podstate.

4 Aké právomoci má dlžník, resp. správca?

Právomoci dlžníka

Východiskom je v podstate rozdiel medzi dobrovoľným a núteným konkurzom (článok 29). V prvom prípade dlžník naďalej spravuje svoj majetok a nakladá s ním a podlieha dohľadu správcu, pričom potrebuje povolenie alebo súhlas správcu. V prípade núteného konkurzu sú právomoci dlžníka spravovať svoj majetok a nakladať s ním pozastavené a dlžníka nahrádza správca. Účelom právnej úpravy nie je trestať dlžníka, ale skôr ochrániť majetok a zabezpečiť výsledok konania.

Kritériom však je pokračovanie hospodárskej činnosti dlžníka. Z tohto dôvodu sa v článku 111 správcovi povoľuje, aby vytvoril prehľad činností, ktoré sú pre svoju povahu a množstvo oslobodené od nevyhnutnej kontroly. Tento systém je pružný, lebo sudca môže formou odôvodneného rozhodnutia nariadiť pozastavenie právomocí v prípade dobrovoľného konkurzu a v prípade núteného konkurzu nariadiť obyčajný dohľad v rámci mechanizmu získania povolenia alebo súhlasu, pričom uvedie riziká, ktorým sa týmto rozhodnutím chce vyhnúť, a výhody, ktoré sa ním dosiahnu.

Podobne sa na žiadosť správcu môže pôvodná dohoda o obmedzení alebo výmene právomocí neskôr upraviť, a to aj formou odôvodneného rozhodnutia a po vypočutí dlžníka (zmena nie je automatická), pričom platí požiadavka, že táto zmena sa musí zverejniť rovnakým spôsobom ako pôvodné vyhlásenie konkurzu.

Hneď po ukončení konania sa skončí aj obmedzenie právomocí. V opačnom prípade sa predlžuje, až kým sa schváli dohoda s veriteľmi, v ktorej sa môžu ustanoviť opatrenia obmedzujúce alebo zakazujúce právomoci dlžníka. Ak dôjde k ukončeniu insolvenčného konania likvidáciou, začatie tejto fázy znamená pozastavenie právomocí dlžníka.

Vo všeobecnosti platí, že cieľom zákona o konkurze je zabezpečiť, aby majetok dlžníka, ktorého sa týka insolvenčné konanie, zostal nezmenený. V určitých prípadoch je však možné časť majetku dlžníka predať počas konkurzného konania s povolením sudcu, čo v určitých prípadoch nie je potrebné. V priebehu insolvenčného konania je takisto možný aj predaj výrobných jednotiek, a to spôsobom stanoveným v článku 215 a nasl. prepracovaného znenia zákona o konkurze.

Ako výnimka zo všeobecného pravidla pokračovať v činnosti dlžníka sa stanovuje, že na žiadosť správcu a po vypočutí dlžníka a zástupcov pracovníkov sa môžu zatvoriť kancelárie dlžníka alebo pozastaviť jeho činnosť. Pokiaľ tento postup zahŕňa hromadné ukončenie, zmenu alebo pozastavenie pracovných zmlúv, sudca musí konať podľa osobitných pravidiel.

V zákone sa stanovujú aj osobitné povinnosti týkajúce sa účtov dlžníka a účinky insolvenčného konania na riadiace orgány insolventných právnických osôb sa regulujú samostatne.

Vymenovanie a právomoci správcom:

Správca je potrebná osoba alebo orgán, ktorý pomáha sudcovi a ktorý je poverený riadením insolvenčného konania. Po vyhlásení insolvenčného konania sudca nariadi druhú fázu konania, ktorej súčasťou je všetko, čo sa týka vymenovania, právomocí a povinností správcu a ustanovení, ktorými sa správca riadi.

Správca sa vyberá spomedzi fyzických a právnických osôb dobrovoľne registrovaných vo verejnom insolvenčnom registri (Registro Público Concursal) v súlade s podmienkami stanovenými zákonom. Na tieto účely sa rozlišuje

medzi insolvenčným konaním malého, stredného a veľkého rozsahu. Prvé vymenovanie zo zoznamu má formu žrebu a ďalší výber prebieha striedavo okrem veľkých konaní, v ktorých sudca môže vymenovať správcu, ktorého považuje za najvhodnejšieho, pričom uvedie dôvody a riadi sa kritériami stanovenými zákonom. V prípade insolvenčného konania, ktoré sa týka úverových inštitúcií sudca musí vymenovať správcu zo zoznamu navrhnutého Fondom pre riadnu reštrukturalizáciu bánk (Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria). Sudca musí vymenovať správcov zo zoznamu, ktorý navrhla Národná komisia pre trhy s cennými papiermi (Comisión Nacional del Mercado de Valores), v prípade, keď ide o konanie týkajúce sa inštitúcií, nad ktorými vykonáva dohľad táto komisia, alebo zo zoznamu navrhnutého Konzorciom pre poistné kompenzácie (Consortio de Compensación de Seguros) v prípade poisťovní.

Obyčajne sa vymenúva iba jeden správca. Vo výnimočných prípadoch môže sudca v insolvenčnom konaní, ak je to opodstatnené z dôvodu verejného záujmu, ako druhého správcu vymenovať veriteľa, ktorým je verejná správa alebo verejnoprávny subjekt, ktoré sú spojené s danou verejnou správou alebo sa jej zodpovedajú.

Ustanovenie článku 57 a nasl. prepracovaného znenia zákona o konkurze podrobne stanovuje právne postavenie správcu, ku ktorému patria tieto typy povinností: povinnosti procesnej povahy; povinnosti týkajúce sa dlžníka alebo jeho riadiacich orgánov; povinnosti týkajúce sa pracovných záležitostí; povinnosti súvisiace s právami veriteľov; povinnosti súvisiace s podávaním správ a hodnotením; povinnosti súvisiace so speňaním alebo s likvidáciou majetku a tajomnícke úlohy. Ich najdôležitejšou úlohou je podať správu podľa článku 292, ku ktorej musia priložiť návrh inventúry majetku a zoznam veriteľov.

Odmeny správcov určuje sudca podľa sadzobníka stanoveného v kráľovskej vyhláške č. 1860/2004 zo 6. septembra 2004.

Vymenovaný správca musí prijať túto úlohu a sudca ho môže zamietnuť alebo odvolať v prípade, ak na to existuje oprávnená príčina. Správcovia takisto môžu vymenovať delegovaných asistentov, ktorý im v ich úlohách pomáhajú.

Konkurzný sudca

Právomoc viesť pojednávania v insolvenčných konaniach patrí do oblasti obchodného súdnictva ako špecializovanej časti občianskoprávneho súdnictva. Sudca vyhlasuje a vedie insolvenčné konanie. V článku 86b organického zákona č. 6/1985 z 1. júla 1985 o justícii (*Ley Orgánica del Poder Judicial*) sa stanovuje prehľad právomocí sudcov obchodných súdov najmä vrátane všetkých otázok, ktoré vznikajú v oblasti insolvenčných konaní.

V rámci vyhlásenia konkurzu alebo predtým v zabezpečovacom opatrení, môže sudca obmedziť základné práva dlžníka. Tieto obmedzenia môžu zahŕňať:

- a) zadržanie poštovej alebo telefonickej komunikácie;
- b) povinnosť zdržiavať sa v rovnakej oblasti, ako je jeho adresa, s možnosťou domáceho väzenia a
- c) vstup do miesta pobytu a jeho prehliadka.

Ak je dlžníkom právnická osoba, tieto opatrenia sa môžu prijať aj v súvislosti so všetkými alebo niektorými z jej súčasných riaditeľov alebo likvidátorov a s osobami, ktoré tieto úlohy vykonávali v predchádzajúcich dvoch rokoch.

V článku 52 a 53 prepracovaného znenia zákona o konkurze sa konkurznému sudcovi udeľuje „výlučná a vylučujúca“ právomoc nad súborom vecí, ktoré sa týkajú vo všeobecnosti všetkých opatrení, ktoré sú namierené na majetok dlžníka alebo ktoré sú s ním v priamom vzťahu. Sudca má takisto právomoc hromadne prijímať alebo pozastavovať pracovné zmluvy, keď sa zamestnávateľ vyhlási za platobne neschopného, a prerokúvať žaloby týkajúce sa občianskoprávnej zodpovednosti proti riaditeľom alebo likvidátorom spoločnosti v platobnej neschopnosti.

V prípade prejudiciálnych rozhodnutí a výlučne na účely konkurzu sa právomoci sudcu týkajú aj administratívnych a sociálnych otázok, ktoré priamo súvisia s insolvenčným konaním.

V zákone o konkurze sa stanovujú pravidlá týkajúce sa medzinárodnej súdnej právomoci a miestnej príslušnosti

a osobitné pravidlá priebehu konania, ktoré sa majú dodržiavať a ktoré majú prednosť nad pravidlami stanovenými vo všeobecnom súdnom poriadku.

5 Za akých podmienok je možné uplatniť započítanie?

Po začatí insolvenčného konania nesmie dochádzať k započítaniu pohľadávok alebo dlhov dlžníka. Započítanie pohľadávok je však povolené v prípade, ak boli požiadavky na započítanie splnené pred vyhlásením konkurzu, a to aj vtedy, keď bolo rozhodnutie vydané neskôr. Tieto požiadavky sa uvádzajú vo všeobecnosti v článku 1196 Občianskeho zákonníka (*Código Civil*) (reciprocita pohľadávok, jednotnosť dlhov a skutočnosť, že sú splatné).

Insolvenčné konania so zahraničným prvkom sú z tohto pravidla vyňaté v prípade, ak právo uplatniteľné na vzájomnú pohľadávku dlžníka umožňuje započítanie v situáciách platobnej neschopnosti.

6 Aké účinky má insolvenčné konanie na zmluvné vzťahy dlžníka?

Účinky na existujúce zmluvné vzťahy dlžníka:

Prepracovaným znením zákona o konkurze sa upravujú účinky insolvenčného konania na zmluvy uzatvorené medzi dlžníkom a tretími stranami podľa článku 156 a nasl., ktoré sa mali začať plniť pred vyhlásením konkurzu. Otázka sa posudzuje s ohľadom na dvojstranné zmluvy, keď jednostranné zmluvy rozhodujú o uznaní pohľadávok veriteľov, ktorí sú treťou stranou, alebo požiadavky o zahrnutie ich pohľadávok do majetku, na ktorý sa vzťahuje konanie, ako sa uvádza v článku 157. Zmluvy uzatvorené s verejnou správou sa riadia osobitným správnym právom.

Ako všeobecná zásada sa v článku 156 ustanovuje, že vyhlásenie konkurzu samo osebe nemá vplyv na zmluvy so vzájomnými záväzkami, ktoré čakajú na plnenie dlžníkom alebo inou zmluvnou stranou. Záväzky dlžníka sa zaúčtujú voči konkurznej podstate. Všetky kompenzácie vyplývajúce z vypovedania zmluvy sa takisto považujú za pohľadávku voči konkurznej podstate.

V zákone, ktorý posilňuje platnosť týchto zmlúv, sa za neplatnú považuje každá klauzula, ktorou sa ustanovuje právomoc zrušiť alebo vypovedať zmluvu výlučne z dôvodu, že jedna zo strán bola vyhlásená za insolventnú.

Ak je to v záujme insolvenčného konania, správca (v prípade pozastavenia) alebo dlžník (v prípade dohľadu) môže požiadať o ukončenie zmluvy konkurzným sudcom. V takýchto prípadoch musí sudca predvolať dlžníka, správcu a druhú zmluvnú stranu, aby sa dostavili na súd. Ak subjekty, ktoré sa dostavili na súd, dosiahnu dohodu, sudca vydá príkaz, ktorým sa ukončuje zmluva. V opačnom prípade sa spor bude posudzovať prostredníctvom vedľajšieho insolvenčného konania a sudca bude rozhodovať o všetkom, čo súvisí s vrátením platieb a kompenzáciou, ktoré sa zaúčtujú voči konkurznej podstate a ktoré nemusia jednoznačne výhodné, pokiaľ ide o vysokú sumu.

Vypovedanie z dôvodu porušenia zmluvy:

Vyhlásenie konkurzu nemá vplyv na vypovedanie dvojstrannej zmluvy z dôvodu následného porušenia akoukoľvek stranou. V prípade pokračujúceho plnenia zmlúv sa právomoc vypovedať zmluvu môže využiť aj vtedy, keď k jej porušeniu došlo pred vyhlásením konkurzu. I keď však existujú dôvody na vypovedanie zmluvy, sudca s ohľadom na záujmy insolvenčného konania môže nariadiť splnenie zmluvy, pričom splatné sumy alebo platby, ktoré musí dlžník realizovať, sa zaúčtujú voči konkurznej podstate.

Žaloba o ukončenie zmlúv sa musí podať konkurznému sudcovi prostredníctvom vedľajšieho insolvenčného konania. Po potvrdení žiadosti (a teda po schválení ukončenia zmluvy) všetky nesplatené záväzky prestanú byť platné. Pokiaľ ide o splatné záväzky, do insolvenčného konania sa zahrnú pohľadávky veriteľov, ktorí splnili svoje zmluvné záväzky, ak dlžník zmluvu porušil pred vyhlásením konkurzu; ak k porušeniu došlo po vyhlásení konkurzu, pohľadávky zmluvných strán, ktoré splnili svoje záväzky, sa zaúčtujú voči konkurznej podstate. Pohľadávky budú zahŕňať akúkoľvek náhradu škody.

V článku 169 a nasl. prepracovaného znenia zákona o konkurze sa uvádzajú ustanovenia, ktorými sa upravujú účinky na pracovné zmluvy, a v ďalšom článku sa upravujú účinky na zmluvy vyššieho manažmentu.

7 Aké účinky má insolvenčné konanie na konania začaté jednotlivými veriteľmi (s výnimkou prebiehajúcich súdnych konaní)?

Zákaz nových určovacích rozsudkov

Sudcovia občianskych a pracovných súdov nemôžu prijímať žaloby, ktoré by mal prerokovať konkurzný sudca (v podstate žaloby zamerané voči majetku dlžníka).

Ak by bola niektorá z týchto žalôb omylom prijatá, nariadi sa ukončenie všetkých konaní a akékoľvek prijaté rozhodnutie sa bude považovať za neplatné. Sudcovia obchodného súdu sa tiež musia vyhýbať prijatiu žalôb podaných po začatí insolvenčného konania až do ich ukončenia, pokiaľ sa tieto žaloby týkajú pohľadávok súvisiacich s podnikovými záväzkami voči riaditeľom insolventných kapitálových spoločností, ktorí porušili svoje povinnosti, ak existujú dôvody pre likvidáciu.

Účinky vyhlásenia konkurzu na vykonávacie a vymáhacie konanie voči majetku dlžníka:

Vo všeobecnosti platí, že po začatí insolvenčného konania sa nesmie začať súdne alebo mimosúdne vykonávacie konanie, ani voči majetku dlžníka nesmú pokračovať nijaké správne konania či konania na vymáhanie daní. Postihom za porušenie tohto zákazu bude vyhlásenie tejto žaloby za neplatnú. Pravidlom sa stanovujú dve výnimky, pri ktorých vykonávanie môže pokračovať aj napriek vyhláseniu konkurzu a až do schválenia plánu likvidácie: a) správne vykonávacie konania, pri ktorých boli vydané zaisťovacie príkazy, a b) pracovnoprávne vykonávacie konania týkajúce sa zablokovania majetku patriaceho dlžníkovi ešte pred vyhlásením konkurzu, a to za predpokladu, že zablokovaný majetok nie je nevyhnutný na pokračovanie podnikania alebo profesijnej činnosti dlžníka.

Pokiaľ ide o prebiehajúce vykonávacie konania, v článku 55 ods. 2 sa stanovuje, že prebiehajúce žaloby sa musia pozastaviť odo dňa vyhlásenia konkurzu, hoci príslušné pohľadávky sa môžu spracovať v rámci insolvenčného konania.

Existujú osobitné pravidlá na vymáhanie kolaterálu, ktoré sa uvádzajú v ďalšej časti, keďže sa týkajú riešenia účinkov na určité pohľadávky.

8 Aké účinky má konkurzné konanie na pokračovanie súdnych sporov, ktoré nie sú ukončené v čase začatia insolvenčného konania?

Účinky na určovacie konanie prebiehajúce v čase vyhlásenia konkurzu

Určovacie konanie týkajúce sa dlžníka, ktoré prebiehajú v čase vyhlásenia konkurzu, pokračuje až do vynesenia právoplatného rozsudku, hoci napriek tomu sa konania právnických osôb, ktoré vzniesli nárok na náhradu škody proti svojim riaditeľom, likvidátorom alebo audítorm, pripoja k insolvenčnému konaniu a ich konanie bude pokračovať.

Rozhodcovské konanie: rozhodcovské zmluvy týkajúce sa dlžníka sa počas insolvenčného konania stávajú neplatnými (článok 52). Po vyhlásení konkurzu je preto zakázané začínať rozhodcovské konanie. Prebiehajúce rozhodcovské konania pokračujú až do vynesenia právoplatného rozhodcovského rozsudku.

Právo dlžníka na podanie žaloby:

V zákone sa stanovuje oprávnenosť dlžníka na podanie žaloby podľa právomocí, ktoré si zachoval. Vo všeobecnosti platí, že ak je dlžník pod správou, správca má právo podávať žaloby neosobnej povahy; ak je dlžník pod dohľadom, má právo podávať žaloby s náležitým povolením správcu, pokiaľ majú žaloby vplyv na majetok dlžníka. V prípade dohľadu, ak sa správca domnieva, že podanie žaloby je vhodné v záujme insolvenčného konania a dlžník žalobu nepodá, sudca môže správcovi povoliť žalobu podať.

9 Aké sú hlavné charakteristiky účasti veriteľov v insolvenčnom konaní?

Účasť veriteľov na insolvenčnom konaní

Veritelia môžu podať sudcovi návrh na insolvenčné konanie a dlžník môže predložiť námietky proti tomuto návrhu. V takom prípade sa uskutoční vypočutie a sudca vydá rozhodnutie vo forme uznesenia. Ak insolvenčné konanie začne sudca, takéto konanie sa považuje za tzv. nútený konkurz, čo zvyčajne znamená, že dlžník je vylúčený zo správy svojho majetku a z nakladania s ním a v tejto funkcii ho nahrádza správca.

Po začatí insolvenčného konania sa veriteľom poskytne jeden mesiac od uverejnenia vyhlásenia v štátnom úradnom vestníku na vznesenie svojich nárokov a správca musí informovať každého veriteľa uvedeného v dokumentácii dlžníka o povinnosti oznámiť svoje nároky. Toto obdobie sa nijako nelíši od obdobia pre veriteľov s domicilom v zahraničí. Toto oznámenie musí byť písomné a adresované správcovi a musí sa v ňom určiť nárok s použitím potrebných informácií o výške nároku, dátumov, kedy vznikol a kedy bol splatný, opisu a predpokladanej klasifikácie a v prípade odvolania sa na prednostné právo musia uviesť podrobné informácie o majetku alebo právach podliehajúcich platbe a o ich registrácii. Priložiť sa musí aj doplňujúca dokumentácia. Toto oznamovanie sa môže uskutočniť elektronicky.

Správca musí rozhodnúť o začlenení alebo vylúčení každého nároku a jeho výšky, ako aj o jeho klasifikácii, v rámci zoznamu veriteľov, ktorý priložia k svojej správe. Veritelia, ktorí budú nespokojní s klasifikáciou alebo výškou nároku, alebo veritelia, ktorí neboli začlenení, môžu proti správe podať námietky do desiatich dní prostredníctvom podania návrhu na vedľajšie insolvenčné konanie, v ktorom sudca vydá rozsudok. Pred predložením správy (v období desiatich dní pred jej predložením) správca pošle elektronické oznámenie veriteľom, ktorých adresy má, a informuje ich o návrhu zoznamu veriteľov a inventúry majetku. Veritelia, ktorí sú nespokojní, môžu správcovi napísať s cieľom napraviť všetky chyby alebo poskytnúť akékoľvek ďalšie potrebné informácie.

Veritelia sa takisto zúčastňujú na fáze dohody a likvidácie. Vo fáze dohody môžu predložiť návrh dohody a takisto môžu ponúknuť, že budú dodržiavať včasný návrh dohody predložený dlžníkom. V každom prípade budú predvolaní na stretnutie veriteľov, kde sa bude o tejto dohode diskutovať a hlasovať o jej schválení. Na to je potrebná účasť väčšiny, ako sa stanovuje v článku 124 zákona o konkurze. Tento proces sa môže uskutočniť aj písomne, ak je počet veriteľov vyšší ako tristo.

Niektorí veritelia môžu vzniesť námietky voči schváleniu dohody (veritelia, ktorí sa nezúčastnili na stretnutí veriteľov, alebo tí, ktorí boli protiprávne pripravení o svoje právo hlasovať) a po jej schválení môžu veritelia požiadať o vyhlásenie o nesplnení povinnosti vyplývajúcej z dohody.

Veritelia vo fáze likvidácie môžu predložiť pripomienky k plánu likvidácie, ktorý predložil správca, a k záverečnej správe, a to ešte pred vyhlásením insolvenčného konania za ukončené.

Vo fáze klasifikácie majú veritelia postavenie zainteresovanej strany a môžu predkladať pripomienky k správe správcu a k stanovisku generálnej prokuratúry, hoci nemôžu v súlade so zákonom predkladať nezávislé nároky na klasifikáciu.

A napokon, pokiaľ ide o skončenie insolvenčného konania, veritelia môžu predkladať aj pripomienky, v ktorých namietajú proti skončeniu v určitých prípadoch.

10 Ako môže správca využívať a scudzovať majetok z konkurznej podstaty?

Nakladanie s majetkom konkurznej podstaty v úvodnej fáze

Vzhľadom na to, že insolvenčným konaním sa neprerušuje činnosť dlžníka, po vyhlásení konkurzu môže dlžník naďalej nakladať so svojím majetkom v súlade s ustanoveným mechanizmom dohľadu: ak je dlžník pod dohľadom, vzťahuje sa naň potreba získať povolenie alebo súhlas správcu, a ak je pod správou, za nakladanie s jeho majetkom zodpovedá správca.

V zásade platí, že až do chvíle, než bude schválená dohoda alebo než sa začne fáza likvidácie, sa s majetkom konkurznej podstaty nesmie nakladať ani sa nesmie zadlžiť bez povolenia sudcu. To sa netýka:

a) predaja majetku, ktorý správca považuje za nevyhnutný na zaručenie životaschopnosti spoločnosti alebo požiadaviek na hotovosť vyžadovaných v záujme konania;

b) predaja majetku, ktorý nie je potrebný na pokračovanie činnosti dlžníka so zárukou, že cena v podstatnej

miere zodpovedá hodnote priradenej majetku v súpise, a

c) scudzenia majetku, ktorý je nevyhnutný na pokračovanie činnosti dlžníka.

V poslednom uvedenom prípade, ak dlžník nie je vylúčený zo správy svojho majetku a nakladania s ním, správca môže vopred určiť opatrenia alebo operácie podstatné pre podnikanie alebo obchodovanie spoločnosti, ktoré môže dlžník vykonávať sám v závislosti od ich povahy a množstva. Dlžník takisto môže vykonávať tieto činnosti od vyhlásenia konkurzu do chvíle, keď správca prevezme svoje povinnosti.

Nakladanie s majetkom konkurznej podstaty vo fáze likvidácie:

Proces likvidácie tvoria dve hlavné fázy:

a) vykonanie likvidácie v súlade so všeobecnými pravidlami stanovenými v zákone v prípadoch, keď konkurzný sudca neuplatnil na proces likvidácie žiadne osobitné pravidlá (článok 405 a nasl.);

b) vyplatenie konkurzných veriteľov a voči konkurznej podstate s podmienkou, že platby sa môžu začať, hoci sa ešte neskončili operácie súvisiace s likvidáciou.

Treba však uviesť, že nie všetky operácie súvisiace s likvidáciou sa uskutočňujú v tejto fáze konania. Určitý majetok sa môže speňažiť počas úvodnej fázy na iné účely, než je vyplatenie veriteľov, ako napríklad v týchto prípadoch: majetok, na ktorý sa vzťahuje konanie, sa môže zachovať s cieľom udržiavať hospodársku činnosť dlžníka; veritelia s prednostným právom na lode alebo lietadlá môžu tento majetok oddeliť od konkurznej podstaty v rámci opatrení, na ktoré majú nárok podľa osobitných právnych predpisov, a napokon, v prípade určitých vykonávacích konaní, ktoré začali individuálni prednostní veritelia pred insolvenčným konaním, sa môže pokračovať, ako aj v prípade správnych vykonávacích konaní, pri ktorých boli zaistovacie príkazy vydané pred vyhlásením konkurzu.

V zákone sa stanovujú osobitné pravidlá na predaj výrobných jednotiek počas všetkých fáz insolvenčného konania (ktorý sa riadi zásadou ochrany spoločnosti), a to tak, že s jednou kúpnu zmluvou sa prevedie všetok majetok, a osobitné pravidlá na prevod záväzkov dotknutej činnosti.

V zásade platí, že predaj výrobných jednotiek znamená prevod všetkých zmlúv, ktoré sú vnútorne spojené s činnosťou, ale nie prevzatie dlhov spreď insolvenčného konania, okrem prípadov, keď sú kupujúci spojení s dlžníkom alebo keď sa uplatňujú pracovnoprávne pravidlá na prevod podniku. V takých prípadoch môže sudca udeliť súhlas s tým, aby kupujúci nepreberal sumu miezd alebo náhrady škôd, ktoré sa mali vyplatiť pred scudzením a aby bola táto suma krytá záručným mzdovým fondom (Fondo de Garantía Salarial). V záujme zabezpečenia prežitia spoločnosti môže nový nadobúdateľ a pracovníci uzavrieť dohody o zmene kolektívnych pracovných podmienok.

11 Ktoré pohľadávky možno prihlásiť voči konkurznej podstate dlžníka, a akým spôsob sa zaobchádza s pohľadávkami vzniknutými po začatí insolvenčného konania?

Po začatí insolvenčného konania sa pohľadávky všetkých veriteľov, či už ide o nezabezpečené, alebo o prednostné pohľadávky, a bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť a domicil, započítajú medzi záväzky dlžníka. Cieľom je na základe zásad *par condicio creditorum* a na základe súladu so zákonom o dividendách (*ley del dividendo*) poskytnúť všetkým pohľadávkam rovnaké zaobchádzanie v súvislosti s overenou platobnou neschopnosťou dlžníka a s vyrovnaním všetkých jeho dlhov.

Existuje pôvodný zásadný rozdiel medzi konkurznými veriteľmi a veriteľmi, ktorých sa insolvenčné konanie netýka: veriteľmi konkurznej podstaty.

Pohľadávky voči konkurznej podstate sa opisujú v článku 242 prepracovaného znenia zákona o konkurze s obmedzeným zoznamom, čo znamená, že pohľadávky, ktoré nie sú na tomto zozname, sa považujú za konkurzné pohľadávky. V zásade a v prevažnej väčšine prípadov platí, že ide o pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, v dôsledku konania alebo pokračovania činnosti dlžníka, alebo ide o pohľadávky, ktoré vznikli v dôsledku mimozmluvnej zodpovednosti. Patria sem však aj iné prípady, ako sú napríklad mzdové

pohľadávky za posledných 30 dní práce pred vyhlásením konkurzu, ktorých výška neprevyšuje dvojnásobok zaručenej všeobecnej minimálnej mzdy, a pohľadávky na výživné dlžníka alebo ľudí, voči ktorým má zo zákona vyživovaciu povinnosť.

V ostatných prípadoch tieto pohľadávky vyplývajú z rozhodnutí vydaných počas konania; napríklad pri určovaní následkov opatrení na zrušenie úkonov alebo v dôsledku ukončenia zmlúv.

Polovicu sumy pohľadávok vyplývajúcich z nového hotovostného príjmu priznaného v rámci zmluvy o refinancovaní možno považovať aj za pohľadávky voči konkurznej podstate.

V prípade likvidačného konania pohľadávky priznané dlžníkovi v kontexte dohody a v súlade s ustanoveniami článku predstavujú aj pohľadávky voči konkurznej podstate.

Pohľadávky voči konkurznej podstate sú vopred odpočítateľné. To znamená, že majú prednosť pred všetkými ostatnými pohľadávkami a nevzťahuje sa na ne pozastavenie prírastku úrokov.

Mzdové pohľadávky za posledných 30 dní práce sa musia uhradiť okamžite. Zvyšok pohľadávok voči konkurznej podstate sa vypláca podľa toho, keď sa stanú splatnými, správca však toto pravidlo môže zmeniť, ak je to potrebné v záujme insolvenčného konania a ak existuje dostatok majetku na vyplatenie všetkých pohľadávok voči konkurznej podstate.

V zákone sa však stanovujú osobitné pravidlá (článok 473) pre prípady, v ktorých dlžníkov majetok podľa všetkého nestačí na vyplatenie pohľadávok voči konkurznej podstate. V takých prípadoch je nevyhnutné ukončiť insolvenčné konanie. Ak to správca predvída, musí informovať sudcu a prejsť k vyplateniu pohľadávok voči konkurznej podstate podľa určitého poradia.

12 Aké sú pravidlá prihlasovania, overovania a schvaľovania pohľadávok?

Po začatí insolvenčného konania sa veriteľom poskytne jeden mesiac od uverejnenia vyhlásenia v štátnom úradnom vestníku na vznesenie svojich nárokov a správca musí informovať každého veriteľa uvedeného v dokumentácii dlžníka o povinnosti oznámiť svoje nároky. Na toto oznámenie neexistuje nijaký osobitný formulár. Toto obdobie sa nijako nelíši od obdobia pre veriteľov s domicilom v zahraničí, hoci sa uplatňujú ustanovenia článkov 53 a 55 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/848 z 20. mája 2015 o insolvenčnom konaní.

Oznámenie pohľadávok musí byť písomné a adresované správcovi a musí sa v ňom určiť nárok s použitím potrebných informácií o výške nároku, dátumov, kedy vznikol a kedy bol splatný, opisu a predpokladanej klasifikácie a v prípade odvolania sa na prednostné právo sa musia uviesť podrobné informácie o majetku alebo právach podliehajúcich platbe a o ich registrácii. Priložiť sa musí aj doplňujúca dokumentácia. Toto oznamovanie sa môže uskutočniť elektronicky.

Správca musí rozhodnúť o začlenení alebo vylúčení každého nároku a jeho výšky, ako aj o jeho klasifikácii, v rámci zoznamu veriteľov, ktorý priložia k svojej správe. Veritelia, ktorí budú nespokojní s klasifikáciou alebo výškou nároku, alebo veritelia, ktorí neboli začlenení, môžu proti správe podať námietky do desiatich dní prostredníctvom podania návrhu na vedľajšie insolvenčné konanie, v ktorom sudca vydá rozsudok. Pred predložením správy (v období desiatich dní pred jej predložením) správca pošle elektronické oznámenie veriteľom, ktorých adresy má, a informuje ich o návrhu zoznamu veriteľov a inventúry majetku. Veritelia, ktorí sú nespokojní, môžu správcovi napísať s cieľom napraviť všetky chyby alebo poskytnúť akékoľvek ďalšie potrebné informácie.

Ak veritelia neoznámia svoje pohľadávky včas, stále ich do zoznamu môže zapísať správca alebo sudca pri rozhodovaní o námietkach proti zoznamu veriteľov, budú však mať podriadený štatút. Platí však, že pohľadávky podľa článku 86 ods. 3, pohľadávky vyplývajúce z dokumentácie dlžníka, pohľadávky zaznamenané vo vykonateľnom titule, pohľadávky zabezpečené kolaterálom zapísané vo verejnom registri, pohľadávky, ktoré sú zaznamenané iným spôsobom v rámci insolvenčného konania alebo iného súdneho konania, a pohľadávky, pri ktorých je potrebné overenie verejnej správy, nie sú z týchto dôvodov podriadené a klasifikujú sa náležitým spôsobom.

Pohľadávky, ktoré nespĺňajú ani tieto kritériá na začlenenie do zoznamu a ktoré boli oznámené po uplynutí

lehoty, prichádzajú o akúkoľvek pravdepodobnosť, že budú uhradené v rámci insolvenčného konania.

13 Aké sú pravidlá rozdelenia výťažku? Aké je poradie pohľadávok a práv veriteľov?

V zákone sa konkurzné pohľadávky rozdeľujú na tri kategórie (článok 269): prednostné, nezabezpečené a podriadené. Prednostné pohľadávky sa ďalej rozdeľujú na osobitné a všeobecné a potom na jednotlivé triedy spôsobom uvedeným v novom článku 287. Klasifikácia pohľadávok v zákone o konkurze funguje na základe automatického prístupu. Kategória nezabezpečených pohľadávok je zvyšková: všetky pohľadávky, ktoré nepatria do dvoch ďalších kategórií prednostných alebo podriadených pohľadávok, sú nezabezpečené.

A) Medzi osobitne uprednostnené pohľadávky (článok 270) patria:

1. Pohľadávky zabezpečené hypotekárnym úverom na nehnuteľnosť, záložným listom alebo registrovaným záložným právom na majetok alebo práva zaťažené hypotékou alebo založené.
2. Pohľadávky zabezpečené založením príjmu zo zaťaženého majetku.
3. Pohľadávky z úverov na obnovený majetok vrátane pohľadávok pracovníkov voči objektom, ktoré vyrobili, pokiaľ sú vlastníctvom alebo v majetku dlžníka.
4. Pohľadávky na platby finančného lízingu alebo zakúpenie na splátky za hnuťelný alebo nehnuteľný majetok v prospech prenajímateľov alebo predávajúcich a v náležitých prípadoch v prospech finančných podporovateľov, za majetok prenajatý alebo predaný s výhradou vlastníctva, so zákazom nakladania s majetkom alebo s podmienkou kľúčovej povahy v prípade neplatenia.
5. Pohľadávky, ktoré sú zaručené cennými papiermi vyjadrenými v účtovných zápisoch, na zaťažené cenné papiere.
6. Pohľadávky, ktoré sú zabezpečené založením ustanoveným úradne osvedčenou listinou, na zastavený majetok alebo práva, ktoré sú vo vlastníctve veriteľa alebo tretej strany.

Osobitná prednosť má vplyv iba na časť pohľadávky, ktorá neprevyšuje hodnotu príslušnej záruky zaznamenananej v zozname veriteľov. Suma pohľadávky, ktorá prevyšuje hodnotu uznanú na účely osobitnej prednosti, sa klasifikuje v súlade s jej povahou.

B) Medzi všeobecne uprednostnené pohľadávky (článok 280) patria:

1. Mzdové pohľadávky, ktoré nemajú osobitnú prednosť, v hodnote, ktorá je výsledkom vynásobenia trojnásobku zaručenej všeobecnej minimálnej mzdy počtom dní, za ktoré nebola vyplatená mzda; náhrada vyplývajúca z ukončenia zmlúv v hodnote zodpovedajúcej zákonnému minimu vypočítanému na základe maximálne trojnásobku zaručenej všeobecnej minimálnej mzdy; náhrada vyplývajúca z pracovných úrazov a chorôb z povolania, na ktorú vznikol nárok pred vyhlásením konkurzu.
2. Sumy zodpovedajúce zrážkovej dani a zrážkam na sociálne zabezpečenie, ktoré dlžník dlhuje v súlade s právnym záväzkom.
3. Pohľadávky fyzických osôb vyplývajúce zo slobodného povolania a pohľadávky, ktoré zodpovedajú autorom za prevod práv za využívanie diel podliehajúcich ochrane duševného vlastníctva, ktoré vznikli v období šiestich mesiacov pred vyhlásením konkurzu.
4. Daňové pohľadávky a ďalšie verejnoprávne pohľadávky, ako aj pohľadávky týkajúce sa sociálneho zabezpečenia, ktoré nemajú osobitnú prednosť. Toto prednostné právo sa môže uplatniť až do výšky 50 % celkových pohľadávok daňového orgánu a do výšky celkových pohľadávok systému sociálneho zabezpečenia.
5. Pohľadávky vzniknuté na základe mimozmluvnej občianskoprávnej zodpovednosti.
6. Pohľadávky vyplývajúce z nového hotovostného príjmu priznaného v kontexte zmluvy o refinancovaní, ktorá spĺňa podmienky uvedené v článku 71 ods. 6 a vo výške, ktorá nebola uznaná ako pohľadávka voči konkurznej

podstate.

7. Až 50 % sumy pohľadávok veriteľa, ktorý podal návrh na insolvenčné konanie, ktoré sa nepovažujú za podriadené.

C) Podriadené pohľadávky sa uvádzajú v článku 281:

1. Pohľadávky, ktoré boli oznámené neskoro, ak sa netýkajú povinne uznávaných pohľadávok alebo nevyplývajú zo súdnych rozhodnutí.
2. Pohľadávky, ktoré nie sú na základe zmluvnej dohody podriadené.
3. Pohľadávky týkajúce sa príplatkov a úrokov.
4. Pohľadávky vyplývajúce z pokút a iných sankcií.
5. Pohľadávky osôb, ktoré majú k dlžníkovi osobitný vzťah, ako sa uvádza v tomto zákone.
6. Pohľadávky vyplývajúce z opatrení na zrušenie úkonov v prospech osoby, ktorá konala v zlej viere v rámci napadnutého aktu.
7. Pohľadávky vyplývajúce zo zmlúv so vzájomnými záväzkami alebo v prípade obnovenia v situáciách stanovených v príslušnom ustanovení.

Úhrada pohľadávok

Úhrada pohľadávok s osobitnou prednosťou sa účtuje voči majetku a právam, ktorých sa týka konanie, bez ohľadu na to, či sa na ne vzťahuje mechanizmus individuálneho alebo kolektívneho vykonávania. Pre tieto pohľadávky platia osobitné pravidlá, ktoré poverujú správcu vyplatiť ich z konkurznej podstaty bez speňazenia konkrétneho majetku, čím sa uvoľní vecné bremeno. Takisto je možné majetok predať bez ukončenia záložného práva a s tým, že nadobúdateľ prevezme záväzky dlžníka. V prípade predaja tohto majetku sa v zákone v článku 429 a nasl. stanovujú osobitné pravidlá.

Pohľadávky so všeobecnou prednosťou sa vyplácajú v súlade s ich poradím a na základe pomernej výšky v rámci každej kategórie. Potom sa uhradia nezabezpečené pohľadávky, hoci poradie platieb môže zmeniť sudca na žiadosť správcu a za určitých podmienok. Nezabezpečené pohľadávky sa vyplácajú na základe pomernej výšky a podľa likvidity majetku konkurznej podstaty.

Podriadené pohľadávky sa vyplácajú ako posledné a v súlade s poradím uvedeným v článku 309.

14 Aké sú podmienky a účinky ukončenia insolvenčného konania (najmä ukončenia vyrovnaním)?

A) Dohoda veriteľov

Po úvodnej fáze insolvenčného konania, keď bol definitívne určený majetok a záväzky, ktorých sa konanie týka, existujú dve možné riešenia: dohoda veriteľov (*convenio*) alebo likvidácia (*liquidación*).

Návrh dohody môžu predložiť dlžník aj veritelia, ktorí držia viac než pätinu jeho záväzkov. V článku 317 a nasl. prepracovaného znenia zákona o konkurze sa stanovujú prvky, ktoré musí návrh dohody obsahovať a medzi ktoré patria návrhy na oddĺženie (zníženie) pohľadávok, obdobia odkladu (odročenia), štrukturálne zmeny (fúzia, rozdelenie, transformácia spoločnosti v platobnej neschopnosti) alebo prevod spoločnosti či výrobné jednotky.

Na to, aby konkurzný sudca dohodu schválil, musí návrh podporiť dostatočný počet veriteľov, aby sa dosiahla požadovaná zákonná väčšina (článok 376 a nasl.).

Dohoda nadobúda platnosť odo dňa rozsudku, ktorým bola schválená, a od tejto chvíle sa končí účinky insolvenčného konania a nahrádzajú ich účinky stanovené v dohode. Takisto končí aj úloha správcu. Dohoda zaväzuje dlžníka a nezabezpečených a podriadených veriteľov, ako aj prednostných veriteľov, ktorí hlasovali za jej prijatie. Môže byť záväzná aj pre prednostných veriteľov, čo závisí od väčšiny dosiahnutej pri schvaľovaní. Po

vykonaní dohody sudca túto skutočnosť vyhlási a nariadi ukončiť insolvenčné konanie.

Ak dohoda nebola dodržaná, akýkoľvek veriteľ môže požiadať sudcu o vyhlásenie o nesplnení povinnosti.

Ukončenie insolvenčného konania

Dôvody na ukončenie insolvenčného konania sa uvádzajú v článku 465 prepracovaného znenia zákona o konkurze. V podstate sa insolvenčné konania ukončujú z týchto dôvodov:

- a) vyhlásenie konkurzu zrušil provinčný súd (*Audiencia Provincial*);
- b) vyhlásil sa súlad s dohodou;
- c) potvrdilo sa, že majetok, na ktorý sa vzťahovalo konanie, nestačí na vyplatenie pohľadávok voči konkurznej podstate;
- d) potvrdila sa úhrada všetkých uznaných pohľadávok alebo úplné uspokojenie veriteľov inými prostriedkami;
- e) po skončení úvodnej fázy všetci veritelia zanechali konanie alebo stiahli návrh na konanie.

Ukončenie musí schváliť sudca a dotknuté strany majú k dispozícii postup na vznesenie námietok proti ukončeniu. Zákon obsahuje osobitné ustanovenia pre prípad ukončenia insolvenčného konania z dôvodu nedostatočného majetku dlžníka, pokiaľ ide o úhradu pohľadávok voči konkurznej podstate. Nedostatočný objem majetku sa môže potvrdiť podaním návrhu na konanie zo strany dlžníka, pričom v takomto prípade sudca vyhlási insolvenčné konanie a jeho ukončenie v tom istom rozhodnutí zároveň.

Ak je insolvenčné konanie vyhlásené za ukončené, všetky obmedzenia výkonu právomocí dlžníka strácajú platnosť. Ak je dlžníkom fyzická osoba, v zákone sa stanovujú osobitné pravidlá pre dlžníka, ktorý môže využiť výnimku z platenia pohľadávok, ktoré neboli vyrovnané v priebehu insolvenčného konania. Požiadavky pre túto výnimku sú stanovené v článku 486 a nasl. Dlžník musí konať v dobrej viere a musí plniť určité povinnosti. O túto výnimku musí požiadať sám dlžník a správca aj veritelia môžu podať úradnú sťažnosť. Výnimku možno v určitých prípadoch zrušiť, ako napríklad vtedy, keď dlžník zlepšil svoju finančnú situáciu alebo keď nedodržiava splátkový kalendár, ku ktorému sa zaviazal s cieľom platiť dlhy, na ktoré sa výnimka nevzťahuje.

15 Aké majú veritelia práva po ukončení insolvenčného konania?

V prípade ukončenia insolvenčného konania právnických osôb z dôvodu likvidácie, prichádzajú tieto osoby o svoju právnu subjektivitu.

Ak sa ukončenie uskutoční z dôvodu vykonávania dohody, veriteľom sa ich pohľadávky uhradia v súlade s ustanoveniami. Prednostní veritelia, ktorí nepodpísali dohodu veriteľov, môžu za určitých podmienok pokračovať v individuálnom vykonávacom konaní, alebo môžu začať nové konanie.

Počas vykonávania dohody veriteľov je takisto možné, aby dlžník prišiel o svoju právnu subjektivitu prostredníctvom procesu štruktúrálnej zmeny, čo vedie k prevzatiu záväzkov novou spoločnosťou alebo nadobúdajúcou spoločnosťou.

V prípade, ak sú dlžníkmi fyzické osoby, ukončenie insolvenčného konania z dôvodu likvidácie alebo nedostatočného množstva majetku znamená, že veritelia môžu začať individuálne vykonávacie konanie voči dlžníkovi, pokiaľ nebol vyňatý spod nesplatených pohľadávok spôsobom uvedeným v článku 178a.

Opätovné začatie insolvenčného konania

Ak bolo vyhlásenie konkurzu vydané v prípade dlžníka, ktorým je fyzická osoba, do piatich rokov od ukončenia predchádzajúceho insolvenčného konania z dôvodu likvidácie alebo nedostatočného majetku, sa nové konanie bude považovať za opätovné začatie predchádzajúceho konania.

V prípade dlžníkov, ktorými sú právnické osoby, opätovné začatie insolvenčného konania, ktoré bolo ukončené z dôvodu likvidácie alebo nedostatočného majetku, vyhlási rovnaký súd, ktorý prerokúval prvé konanie, spracovanie prebehne v rámci rovnakého konania a skráti sa na fázu likvidácie majetku a práv, ktoré sa objavili

neskôr.

V priebehu roka odo dňa rozhodnutia, ktorým sa ukončilo insolvenčné konanie z dôvodu nedostatočného majetku, môžu veritelia podať návrh na opätovné začatie konania na účely vymáhania, pričom uvedú konkrétne opatrenia, ktoré sa majú začať, alebo písomne poskytnú príslušné skutočnosti, ktoré by mohli viesť ku klasifikácii platobnej neschopnosti ako zavinenej, okrem prípadu, keď bol vynesенý rozsudok o klasifikácii v rámci ukončeného insolvenčného konania.

16 Kto má hradiť trovy insolvenčného konania?

Podľa článku 242 prepracovaného znenia zákona o konkurze sa všetky právne výdavky potrebné na podanie návrhu na insolvenčné konanie a na ich vykonanie považujú za pohľadávky voči konkurznej podstate. To konkrétne zahŕňa všetky pohľadávky vyplývajúce z trov konania a iných výdavkov potrebných na podanie návrhu na vyhlásenie insolvenčného konania, prijatie zabezpečovacích opatrení, uverejnenie rozhodnutí stanovených v tomto zákone a účasť a zastupovanie dlžníka a správcu počas celého insolvenčného konania a vedľajších konaní, ak je ich účasť zo zákona povinná alebo ak je v záujme konkurznej podstaty, a to až do chvíle, keď vstúpi do platnosti dohoda, alebo inak do ukončenia insolvenčného konania, okrem pohľadávok vyplývajúcich z odvolania proti rozhodnutiam súdu, ak bolo odvolanie úplne alebo čiastočne zamietnuté s výslovným príkazom uhradiť trovy konania.

Ako pohľadávky voči konkurznej podstate sem podľa tretieho odseku toho istého článku patria aj trovy konania a iné výdavky vyplývajúce z účasti a zastupovania dlžníka, správcu alebo oprávnených veriteľov na konaniach, ktoré v záujme konkurznej podstaty pokračujú alebo boli začaté v súlade s obsahom tohto zákona, okrem ustanovení týkajúcich sa prípadov späťvzatia žaloby, prijatia, urovnania alebo samostatnej obhajoby dlžníka, a v náležitých prípadoch až do výšky kvantitatívnych limitov stanovených v zákone.

V prípadoch ukončenie insolvenčného konania z dôvodu nedostatočnosti konkurznej podstaty sa pohľadávky týkajúce sa trov konania iných výdavkov uhradia pred zvyškom pohľadávok voči konkurznej podstate, s výnimkou pohľadávok zamestnancov a pohľadávok na výživné (článok 473).

Poplatky správcu sa nárokuje voči konkurznej podstate a určuje ich sudca v súlade so zákonne schváleným sadzobníkom. V súčasnosti sa stále uplatňuje sadzobník schválený kráľovským dekrétom č. 1860/2004 zo 6. septembra 2004. V článku 84 sa stanovujú osobitné pravidlá týkajúce sa ich určovania a účinnosti.

V zákone sa ustanovuje možnosť vymenovať delegovaných asistentov, ktorí pomáhajú správcovi, a ich odmeny hradí správca.

17 Aké sú pravidlá týkajúce sa neplatnosti, odporovateľnosti alebo nevymáhateľnosti právnych úkonov, ktoré poškodzujú kolektívny záujem veriteľov?

Právna úprava opatrení na zrušenie úkonov v insolvenčnom konaní sa nachádza v článku 226 a nasl. prepracovaného znenia zákona o konkurze. Tieto ustanovenia prešli niekoľkými zmenami, najmä pokiaľ ide o povahu *ochranných mechanizmov* dohôd o refinancovaní.

Článok 226 obsahuje právny systém pre úkony súvisiace so spätným získavaním založený na všeobecnej klauzule, ktorou sa všetky činy dlžníka, ktoré sú „škodlivé pre majetok, ktorý je predmetom konania“, vyhlasujú za „zrušiteľné“ bez ohľadu na to, či v nich bol „úmysel uviesť do omylu“. V záujme zabezpečenia účinkov zrušenia sa stanovuje konkrétna lehota: dva roky do dátumu vyhlásenia konkurzu.

A) Lehota na zrušenie

V zákone bola zvolená konkrétna lehota na zrušenie: dva roky pred dátumom vyhlásenia konkurzu.

B) Konceptia „hospodárskej škody“

Opatrenia, ktoré dlžník vykonal počas tzv. podozrivého obdobia, je možné zrušiť, ak sú škodlivé pre majetok, ktorý je predmetom konania. Hospodársku škodu musí uspokojivo dokázať strana, ktorá podala sťažnosť.

Vzhľadom na ťažkosti, ktoré bývajú pri dokazovaní škodlivých úkonov, však zákon o konkurze uľahčuje podávanie žalôb prostredníctvom vytvorenia súboru domniek. Podobne ako v iných oblastiach práva, domnienky môžu byť nevyvrátiteľné alebo vyvrátiteľné. A tak:

a) hospodárska škoda sa považuje za nevyvrátiteľnú v dvoch prípadoch: i) pri riešení voľného nakladania s majetkom, okrem darov na používanie, a ii) pri riešení platieb a iných úkonov na urovanie záväzkov, ktorých splatnosť nastala po vyhlásení konkurzu, pokiaľ nie sú zabezpečené kolaterálom, a v takom prípade domnienka pripúšťa dôkaz opaku;

b) hospodárska škoda sa považuje za vyvrátiteľnú v troch prípadoch: i) pri riešení scudzenia majetku za protihodnotu osobám so špeciálnym vzťahom s konkurzným dlžníkom; ii) pri riešení vzniku poplatkov na majetok v prospech už existujúcich záväzkov alebo v prospech nových záväzkov, ktoré vznikli, aby nahradili predchádzajúce záväzky, a iii) v prípade platieb a iných úkonov na urovanie záväzkov zabezpečených kolaterálom, ktorých splatnosť nastala po vyhlásení konkurzu.

C) Postup

Procesná spôsobilosť podávať žiadosti o opatrenia na zrušenie úkonov v rámci insolvenčného konania spočíva na správcovi. V záujme ochrany veriteľov proti nečinnosti správcov sa však v zákone stanovuje doplnková alebo sekundárna procesná spôsobilosť veriteľov, ktorí písomne vyzvali správcu na podanie žiadosti o opatrenia na zrušenie úkonov, ak v lehote dvoch mesiacov odo dňa žiadosti správca nekoná. Zákon obsahuje pravidlá zamerané na to, aby sa zabezpečilo, že správcovia budú účinne plniť úlohu zabezpečovať, že nedôjde k scudzeniu majetku, ktorý je predmetom konania. V prípade žalôb proti dohodám o refinancovaní má procesnú spôsobilosť výlučne správca, čím sa vylučuje akákoľvek doplnková procesná spôsobilosť.

V záujme ochrany dohôd o refinancovaní sa uplatňujú osobitné pravidlá vyplývajúce z posledných legislatívnych zmien, ktorými sa vymedzili ochranné mechanizmy, v dôsledku ktorých sú tieto dohody (schválené za určitých podmienok) odolné proti opatreniam na zrušenie úkonov (článok 604 prepracovaného znenia zákona o konkurze).

Ako sa možno vyhnúť platobnej neschopnosti schválením reštrukturalizačného plánu?

V insolvenčnom práve sa dlžníkom umožňuje prístup k dvom mechanizmom reštrukturalizácie dlhu: oznámenie o začatí rokovaní s veriteľmi (*comunicación de inicio de negociaciones*) alebo vypracovanie reštrukturalizačného plánu (*plan de reestructuración*).

Každá fyzická alebo právnická osoba vykonávajúca podnikateľskú alebo profesijnú činnosť môže podať oznámenie o začatí rokovaní s veriteľmi alebo priamo požiadať o schválenie reštrukturalizačného plánu v súlade s ustanoveniami tejto knihy (článok 583 prepracovaného znenia zákona o konkurze)^[1].

Aby mohol dlžník využiť jedno z týchto reštrukturalizačných konaní, musí sa nachádzať v jednej z týchto situácií platobnej neschopnosti: pravdepodobnosť platobnej neschopnosti, v stave bezprostrednej hrozby platobnej neschopnosti alebo aktuálne v platobnej neschopnosti. V poslednom uvedenom prípade je konanie dostupné, len ak nebola prijatá žiadna žiadosť o povinné konanie (*concurso necesario*) (článok 636 prepracovaného znenia zákona o konkurze).

Okrem tradičných kategórií aktuálnej a bezprostredne hroziacej platobnej neschopnosti sa tretia kategória, pravdepodobnosť platobnej neschopnosti, objavuje v prípade, že je možné objektívne predvídať, že pri neexistencii reštrukturalizačného plánu nebude dlžník v najbližších dvoch rokoch schopný riadne splácať svoje záväzky. Táto nová kategória sa uvádza v článku 2 ods. 2 smernice (EÚ) 2019/1023, v ktorom sa odkazuje na pravdepodobnosť úpadku, ktorá sa v odôvodnení 22 smernice zjavne vymedzuje ako fáza pred bezprostrednou hrozbou úpadku.

Oznámenie o začatí rokovaní s veriteľmi s cieľom dosiahnuť dohodu o reštrukturalizácii poskytne dlžníkovi obdobie troch mesiacov, počas ktorého môže pokojne rokovať s veriteľmi, pričom dosiahne pozastavenie exekučného konania (*paralización de las ejecuciones*) voči majetku nevyhnutnému na pokračovanie svojej činnosti a vyhne sa začatiu ďalších exekučných konaní (s výnimkou verejných pohľadávok). Výsledkom je aj pozastavenie návrhov veriteľov na začatie povinného konania, čím sa zabezpečí, že rokovania sa môžu uskutočniť bez ďalších rizík alebo možného ukončenia zmlúv potrebných na pokračovanie činnosti dlžníka.

Novým prvkom je, že sudcovia môžu povoliť pozastavenie (*suspensión*) návrhov o dobrovoľné konanie, kým platia účinky oznámenia.

Účinky oznámenia o začatí rokovaní – pozastavenie exekučných konaní a pozastavenie návrhov na začatie povinného konania – zostávajú zachované počas troch mesiacov rokovaní (ktoré môže súd podľa článku 607 prepracovaného znenia zákona o konkurze predĺžiť o ďalšie tri mesiace). Situácia platobnej neschopnosti, ktorá odôvodňovala oznámenie, musela byť vyriešená dosiahnutím dohody o reštrukturalizačnom pláne, schopnosťou požiadať o jeho schválenie alebo podať návrh na dobrovoľnú platobnú neschopnosť do jedného mesiaca. V každom prípade sa účinky oznámenia zrušia a v tomto období sa nesmie podať žiadne druhé oznámenie o začatí rokovaní. Aby to dlžník mohol urobiť, musí počkať jeden rok.

Po týchto rokovaniach sa môže uzavrieť dohoda o reštrukturalizácii – druhé predinsolvenčné konanie stanovené v španielskych právnych predpisoch.

Za plány reštrukturalizácie sa považujú plány zamerané na zmenu zloženia, podmienok alebo štruktúry aktív a pasív dlžníka alebo jeho vlastného kapitálu vrátane prevodov aktív, výrobných jednotiek alebo celej spoločnosti, ako aj akýchkoľvek potrebných prevádzkových zmien alebo kombinácie týchto prvkov (článok 614 prepracovaného znenia zákona o konkurze).

Plán je široko vymedzený: plány likvidácie spoločnosti sú tiež povolené za predpokladu, že spoločnosť je životaschopná a že plán obsahuje záruky umožňujúce schválenie aj kritiku plánu zo strany akcionárov (*socios*) a/alebo veriteľov (*acreedores*).

Plán preto môže zahŕňať reštrukturalizáciu aktív dlžníka (zmena zloženia alebo podmienok vrátane možnosti ukončenia zmlúv v záujme insolvenčného konania), záväzkov alebo vlastného imania [kapitalizácia pohľadávok (*capitalización de créditos*) alebo „harmonikové“ operácie (*operaciones acordeón*)], alebo sa v ňom môže stanoviť prevod aktív, výrobných jednotiek alebo fungujúceho podniku alebo iné prevádzkové zmeny (napríklad opatrenia v oblasti zamestnanosti), alebo kombinácia uvedených opatrení. Môže tak zahŕňať operácie na zvýšenie alebo zníženie základného imania, štrukturálne zmeny a/alebo predaj zásadných aktív, ktoré si vyžadujú účasť akcionárov.

Okrem toho sa zásada univerzálnosti nevzťahuje na opatrenia ovplyvňujúce záväzky, pretože nie je potrebné zahrnúť všetky záväzky bez toho, aby boli dotknuté zákonné výnimky [pohľadávky na výživnom (*créditos por alimentos*), pohľadávky vyplývajúce z mimozmluvnej zodpovednosti (*responsabilidad extracontractual*), pohľadávky pracovníkov (*créditos laborales*) iné ako od členov vyššieho manažmentu, článok 633]; dobrovoľné vylúčenia môžu byť udelené na základe rozhodnutia osoby, ktorá plán navrhuje. Je na dlžníkovi, aby určil záväzky, ktoré chce zahrnúť do plánu reštrukturalizácie.

Nie všetky reštrukturalizačné plány si vyžadujú schválenie súdom: účasť súdu sa obmedzuje len na určité prípady.

Účasť súdu sa predpokladá v prípade reštrukturalizačných plánov, v ktorých sa stanovujú účinky, ktoré sa vzťahujú na nesúhlasiacich veriteľov (*acreedores disidentes*) v rámci triedy, na celé triedy nesúhlasiacich veriteľov alebo dokonca na akcionárov, ktorí za plán nehlasovali (článok 615 ods. 1 prepracovaného znenia zákona o konkurze), alebo, ak je to potrebné, na ochranu plánu a záruk, úkonov alebo transakcií, ktoré sa v ňom stanovujú, pred všeobecnými pravidlami o odvolaní v insolvenčnom konaní (*acciones rescisorias concursales*) alebo na udelenie určitých výsad financovaniu poskytnutému alebo schválenému v rámci plánu reštrukturalizácie v prípade následného insolvenčného konania (článok 615 ods. 2 prepracovaného znenia zákona o konkurze).

Po dosiahnutí potrebnej väčšiny a splnení vecných a formálnych požiadaviek môže dlžník alebo veriteľa požiadať sudcu o schválenie plánu, aby vyvolal zákonom stanovené účinky a mohol byť voči stranám vymáhaný. Pokiaľ ide o schválenie plánu, nesúhlasiace strany ho môžu napadnúť na provinčnom súde, ak sa žiadateľ nerozhodol pre schvaľovací postup s právom byť vypočutý alebo pre predchádzajúcu námietku.

Ktoré insolvenčné konanie sa uplatňuje na mikropodniky?

Reformou, ktorú priniesol zákon č. 16/2022 z 5. septembra 2022, ktorým sa do vnútroštátneho práva transponuje smernica (EÚ) 2019/1023, sa do prepracovaného znenia zákona o konkurze vkladá kniha III týkajúca

sa osobitného konania pre mikropodniky (*microempresas*) (fyzické alebo právnické osoby), ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 685 a pravdepodobne sa stanú platobne neschopnými, sú aktuálne platobne neschopné alebo im hrozí bezprostredná platobná neschopnosť.

Ide o online postup, v ktorom sa používajú štandardné formuláre a ktorý umožňuje rýchle schválenie plánu na zabezpečenie kontinuity činností s oddĺžením a odkladom splatnosti (*quitas y esperas de los créditos*) alebo „likvidáciu“ majetku dlžníka a zánik právnej subjektivity spoločnosti (*extinción de la personalidad jurídica de la sociedad*) v prípade, že nie je možné, aby spoločnosť pokračovala.

Na týchto konaniach sa zúčastňuje dlžník, veritelia a v niektorých prípadoch, keďže jeho účasť nie je povinná, aj správca konkurznej podstaty (*administración concursal*).

Ako sa pre fyzické osoby reguluje oslobodenie od dane v prípade nezaplatených dlhov?

Dlžník, ktorý je fyzickou osobou, bez ohľadu na to, či je alebo nie je podnikateľom, môže požiadať o oslobodenie (*exoneración*) v súvislosti s nesplatenými záväzkami za podmienok stanovených v prepracovanom znení zákona o konkurze (článok 486 a nasl.), ak konal v dobrej viere. Dlžníci si na to môžu vybrať jeden z dvoch spôsobov: 1. predloženie splátkového plánu bez predchádzajúcej likvidácie majetku, na ktorý sa konanie vzťahuje, alebo 2. likvidácia ich majetku a práv.

Za predpokladu, že boli splnené vecné a procesné požiadavky, sa oslobodenie vzťahuje na všetky nezaplatené dlhy s výnimkou uvedenou v článku 489 [dlhy vyplývajúce z mimozmluvnej občianskoprávnej zodpovednosti, občianskoprávna zodpovednosť vyplývajúca z trestného činu (*responsabilidad civil derivada del delito*), pohľadávky na výživnom, verejnoprávne pohľadávky (*créditos de derecho público*) (presahujúce 10 000 EUR), náklady a výdavky spojené so žiadosťou o oslobodenie, dlhy zabezpečené kolaterálom].

V určitých prípadoch môže byť oslobodenie zrušené a v žiadnom prípade sa nevzťahuje na tretie strany, ktoré sú právne alebo zmluvne zaviazané zaplatiť oslobodený dlh.

[1] V článku 583 ods. 2 prepracovaného znenia zákona o konkurze sa vylučujú títo dlžníci:

- a) poisťovne alebo zaistovne,
- b) úverové inštitúcie,
- c) investičné spoločnosti alebo spoločnosti kolektívneho investovania,
- d) centrálné protistrany,
- e) centrálné depozitáre cenných papierov,
- f) iné finančné subjekty a subjekty a orgány, ktoré sú súčasťou územnej organizácie štátu, subjekty verejného sektora a iné verejnoprávne subjekty (článok 583 ods. 3 prepracovaného znenia zákona o konkurze).

■ Posledná aktualizácia: 27/05/2025

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.